

slag, Venstre var medforslagsstiller til, som værende forligsbud i forhold til et i øvrigt glimrende SU-forlig, som Venstre deltog i.

På det grundlag, og ikke mindst fordi ministeren her fra Folketingets talerstol afgav et klart løfte om en snarlig løsning af problemet, trak vi forslaget tilbage i maj 1995 i forventning om at blive indkaldt til en drøftelse af, hvordan vi kunne komme de ph.d.-studerende til undsætning. Jeg tillader mig her at citere, hvad undervisningsministeren helt præcis sagde ved den lejlighed, Folketingets forhandlinger 1994-95, side 5947: »Jeg kan gentage mit løfte om, at denne sag vil blive løst. Den vil også blive løst inden sommerferien.«

Nu skal jeg medgive, at ministeren ikke præciserede, om det var sommerferien 1995 eller 1996, han havde i tankerne. Jeg må dog sige, at vi havde en klar forventning om, at det var sommerferien 1995, og at vi på det grundlag er dybt skuffede over, at der først nu næsten otte måneder senere kommer et udspil, som man end ikke har gjort sig den ulejlighed at indkalde forligspartierne bag SU-lovgivningen til en forhåndsdrøftelse om. Det vidner om, at der i regeringen har været uenighed, at der i regeringen har været splid om, hvordan ministerens håndfaste løfte til oppositionen og de forskerstuderende skulle indfries. Så meget om fortiden, og lad den så i øvrigt hvile.

Jeg vil om indholdet af L 139 indskrænke mig til at sige, at vi betragter det som en lappeløsning på problemerne, og at vi fortsat er af den principielle opfattelse, at den rigtige løsning vil være at give de ph.d.-studerende lønmodtagerstatus.

Det vil regeringen øjensynlig ikke på det foreliggende grundlag. Det må vi så tage til efterretning. Og på den baggrund vil vi naturligvis, dersom vi skulle blive indkaldt som forligsparti, indgå i en konstruktiv dialog om den løsningsmodel, som regeringen her lægger op til.

Noget tilsvarende gør sig gældende i forhold til L 132, og der skal jeg så blot give tilsagn om, at vi også meget gerne indgår i en konstruktiv drøftelse om, hvorvidt regeringsudspillet på det her punkt kan tjene som den næstbedste løsning på de forskerstuderendes beskatningsmæssige problemer.

Jeg har så i øvrigt med glæde noteret mig, at L 132 skal have midlertidig virkning. Jeg lagde mærke til, at fru Lis Greibe sagde, at der her blev sat punktum for flere års utilfredshed. Det bliver højest til et semikolon, fordi lovgivningen

falder bort med udgangen af 1997. Det er vi glade for i Venstre, hvis det bliver til noget, for på den måde har regeringen da i det mindste accepteret en deadline for, hvornår de her problemer for alvor skal løses effektivt.

John Vinther (KF):

Det har igennem mange år været et mål for Det Konservative Folkeparti, at den såkaldte fribe løbsgrænse for, hvad modtagere af SU kunne tjene ved siden af, skulle hæves ganske betragteligt. Det er derfor naturligvis med glæde, at vi kan konstatere, at et led i den finanslovaftale, som Det Konservative Folkeparti har indgået med regeringen, netop er en forhøjelse af indtægtsgrænsen; det er formentlig en glæde, som vi deler med mange uddannelsessøgende. At dømme efter den noget begrænsede omtale i bemærkningerne om at forhøje den med egenindtægtsgrænsen, så er regeringspartierne åbenbart ikke helt så glade for resultatet. Det er i hvert fald kun blevet til sølle 6% linje.

Efter vores opfattelse er det vigtigt, at uddannelsessøgende, der modtager SU, motiveres til i et vist begrænset omfang, der naturligvis tager hensyn til, at deres uddannelse må komme først, tager et erhvervsarbejde ved siden af studierne. Det tror vi giver en god vekselvirkning.

Det, der udgør den største del af L 139 og hele L 132, er imidlertid forsøget på at løse de skattemæssige problemer, som ph.d.-studerende har fået i forbindelse med ændringen af deres status.

I L 139 søges problemet, for så vidt angår de indenlandske studierejser og deltagelse i konferencer m.v., løst ved at tildele ph.d.-studerende et kompensationsbeløb, der modsvarer de ekstraudgifter til skattebetaling, som de ph.d.-studerende har som følge af deres særlige status.

Vi synes, det for tiden er en udmærket løsningsmodel, der her er valgt, og da den til og med er udgiftsneutral, så kan jeg kun på Det Konservative Folkepartis vegne tilslutte mig lovforslaget. Jeg skal dog i lighed med det, som hr. Lars Løkke Rasmussen gjorde sig til talsmand for, sige, at Det Konservative Folkeparti også ønsker, at vi på sigt arbejder på at ændre selve de ph.d.-studerendes status fra at være studerende til at være lønmodtagere. Det vil være den rigtige løsning.

For så vidt angår L 132, der er fremsat af skatteministeren, så skal jeg på nuværende tidspunkt alene konstatere, at selv om den løsningsmodel, der her er valgt, på sin vis er parallel til